

ב"ש	חיפה	אשקלון	ירושלים
16:23	16:18	16:19	הדלקת נרות: 16:23
17:14	17:10	17:10	צאת השבת: 17:14
17:45	17:40	17:41	רבינו תם: 17:46

תתן לראשך זהר לנפש

לעילוי נשמת הצדקת תיתה בת מיה ז"ל, הצדקת זוריה בת מיה ז"ל
הצדקת רשילה בת מיה ז"ל

וקראת לשבת

חינוך ילדים

שואלים ודורשים

פניני הפרשה

פניני הפרשה

הרב אבנר סעדון שליט"א

כתוב "ויתאבל על בנו ימים רבים" (שם ל"ד), "וימאן להתנחם" (שם ל"ה), כי לא היה זה על עצם המיתה אלא על שבנו נתחייב מיתה ח"ו, ולכך לא רצה לקבל תנחומים על זה. ומטעם זה אמר "כי ארד אל בני אבל שאולה" (שם), ופירש"י אל בני כמו על בני, ולפי האמור י"ל הכוונה כמו עם בני, ור"ל שירד עם בנו שאולה ח"ו מאחר שלא חנך אותו נכון חלילה. וכל זה מטעם שחיה רעה אינה בעלת בחירה ומסורה ביד הקב"ה. ולפי מובן מה שאמר יוסף לאחיו "אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה" (שם מ"ה ד'), ולא אמר אשר זרקתם אותי לבור, משום שבהשלתו לבור לא עשו כלום, משא"כ במה שגרמו מכירתו למצרים ונתנוהו ביד בני אדם. וק"ל. ב. שמעתי מאחי היקר הרה"ג ר' חביב שליט"א לפרש לפי מ"ש במדרש (במדבר רבה פרשה כ"א אות ד') גדול המחטיאו יותר מן ההורגו, ולכן ראובן העדיף שתהיה לו מיתת הגוף ע"י נחשים ועקרבים, ולא מיתת הנשמה ע"י מכירה לישמעאלים. וזהו מה שאמרו בגמ' (סנהדרין דף ו' ע"ב) כל המברך את יהודה הרי זה מנאץ, כי יהודה הציע למכור את יוסף לישמעאלים שיש בזה מיתת הנשמה. ולפי פירוש זה מ"ש ויצלהו מידם, ר"ל מהישמעאלים שאחיו ימכרו אותו אליהם. ובני היקר החתן המפואר ר' אליאב הי"ו דחה, שבזמן הצעת ראובן טרם היתה הצעת יהודה למכור לישמעאלים. ומ"מ אפשר שהתורה אומרת מתחילה שהצעת ראובן היא הצלה ביחס להצעת יהודה הבאה. ג. ראובן אמר להשליכו לבור מיוחד אחר שבדק שהוא נקי מנחשים ועקרבים, וכמו שאמר "השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר", וממילא כיוון להציל את יוסף. ושוב הראוני שכיו"ב ממש תירץ הריב"א מבעלי התוספות כאן. וע"ש מ"ש עוד בזה. כאן המקום להודות לעורך היקר הרב נהוראי שליט"א על הוצאת העלון החשוב תמידין כסדרן לזכות הרבים וימלא ה' משאלותיו לטובה אמן.

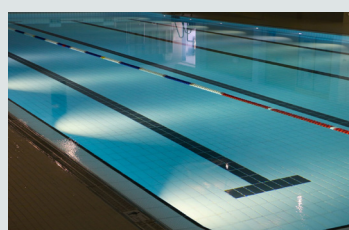

"וישמע ראובן ויצלהו מידם וגו'. ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אותו אל הבור הזה וגו' למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו" (שם כ"א-כ"ב). ראיתי מקשים שהרי ראובן הציע לזורקו לבור עם נחשים ועקרבים, ואיך ישיבו אל אביו, ומה ההצלה בזה. ונראה לתרץ בכמה אופנים. א. האדם הוא בעל זכות בחירה ויכול להרוג את חברו גם בלא זמנו, ואילו הבהמות והחיות ובעלי החיים נטולי זכות הבחירה, לא יכולים להזיק ולפגוע באדם ללא רשות מן השמים, ולכך ראובן ביקש להצילו מידי אחיו שהם בעלי בחירה להורגו ח"ו, וזהו שכתוב ויצלהו מידם וכן למען הציל אותו מידם, ולהביאו לבור עם נחשים ועקרבים שיהיה ביד הקב"ה, וסבר שתהיה ליוסף ישועה ע"י צדקותו או זכות אבותיו. וזה מה שאמרו (ברכות דף ל"ג ע"א) אין הערוד ממית אלא החטא ממית. וידוע שבעלי החיים נרתעים מצדיקים, וכמ"ש "ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים" (לעיל ט' ב'). וידועים מעשים נפלאים בזה עם אור החיים הקדוש ורבי מסעוד אלפאסי ועוד. ושור"ר לאור החיים הקדוש שכתב כן ממש. וששתי. ואחר זמן ראיתי שהם דברי הזוהר הקדוש (פרשת וישב דף קפ"ה ע"א). ע"ש. ולפי"ז יש לפרש מה שאמר יעקב להלן "חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף", שכיון שחשב שאכלתו חיה רעה שאינה בעלת בחירה הבין שהתחייב מיתה מן השמים, ולזה אמר בכפל טרוף טורף, ר"ל בעולם הזה ובעולם הבא ח"ו. [ובדרך זו יש לפרש מה שאמר יהודה ליוסף בשם יעקב (להלן מ"ד כ"ח) "ואומר אך טרף טורף ולא ראיתו עד הנה", שנצנצה בו רוח הקודש וכאילו אמר אך טרף טורף - ולא, ר"ל אמרתי שהוא נטרף ע"י חיה והפסיד שני עולמות ולא היא]. ולכן

שבת שלום ומבורך!!

כוחה של אמונה

להוצאני חיש מהר בדרך נס. וברוך ה' שלא עזב חסדו שנתקיים בי ממש 'ביעתותא דנהרא' כפשוטו.. הודו לה' כי טוב. וראיתי הלכה למעשה כי ה' משגיח על האדם בכל שעל זמן. כל הנשמה תהלל יה. ויש להודות לה' על

להאמין באמונה שלמה כי ה' הוא הנותן חיים וכח לאדם ונשמה באפיו. אזכיר חסדי ה' ואודה לו ברבים על חסדיו הרבים וטובו שעשה עימי מזה כארבעה עשורים בשעה שנכנסתי לבריכה בעומק רב מבלי יכולת לצאת, ונשארתי בתוכה זמן רב מכדי שיכול אדם

מומוצע לשהות בתוך המים. 'מן המיצר קראתי יה' ומיד נשלח שליח כל נשימה ונשימה. ושאינו זה דבר מובן מאלין.

לעילוי נשמת:

תיתה בת שמנונה ז"ל ר' יששכר בר כמיסה ז"ל פלילה בת שלביה ז"ל עמוס בן שרה לבית חטב ז"ל

שואלים ודורשים

לעילוי נשמת ר' אוזיפה בר נותה, ר' שושן בר שלביה
ר' שמעון בר פרחא, ר' משה זקן בר פלילה

חידושים לחנוכה

"נלכה דותינה" (לז, יז) פירש רש"י לבקש לך נכלי דתות שימיתוך בהם. יש לפרש, דהנה לכאורה איך יכלו השבטים לעשות רע ליוסף, הרי שלוחי מצוה אינם ניזוקים, ברם אחי יוסף ידעו שיעקב אבינו ע"ה ישלחו לשכם כמו שכתוב "הלא אחיך רועים בשכם" אם כן בדותן לא היה שליח מצוה וזה היה הנכלי דתות שאמרו בשכם "נלכה דותינה", שאז שפיר לא יהיה שלוחי מצוה. (פנינים יקרים)

שאלה: בתפילת שחרית בימי חנוכה, התחיל אביחי לקרוא את ההלל, ובאמצע נזכר שלא ברך "לגמור את ההלל", והסתפק מה עליו לעשות?

תשובה: יחיד שהתחיל לגמור ההלל בחנוכה, ושכח לברך "לגמור את ההלל" קודם ההלל, ונזכר באמצע מזמורי ההלל, יברך במקום שנזכר, ויסיים על סדר ההלל. כי מה שמברך לגמור את ההלל אין פירושו שצריך לגמרו כולו, אלא הוא לשון קריאה. (חזו"ע חנוכה)

שאלה: אלחנן הדליק נרות חנוכה, ומיד לאחר מכן נשבה הרוח וכבו הנרות, והסתפק האם עליו להדליק שוב?

תשובה: מכיון שהדליקה עושה מצוה, אם הדליקה כדת, ואחר כך נשב רוח וכיבה אותה, אינו זקוק לחזור ולהדליקה, שכבר יצא ידי חובתו. (חזו"ע חנוכה עמ' קו)

"הכתונת בנך היא" (לז, לב) ידוע שכאשר מתייחסים לשונא אין קוראים לו בשמו הפרטי, כפי שמצינו בשאלו ששאל "מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם שלשום אל הלחם" (שמואל א כ, כז) ולא קראו בשמו 'דוד'. על כן כששאלו אחי יוסף את יעקב "הכתונת בנך היא" (ולא הזכירו את שמו) אמר יעקב "חיה רעה אכלתהו" היינו אחיו (שהתנהגו כחיות) הרגוהו... והראיה, כי "טרף טורף יוסף" – שטרפו והבליעו את שמו...

שאלה: עוזיאל שכח לברך שהיינו בלילה הראשון של חנוכה, והסתפק האם יכול לברך ביום השני?

תשובה: אם לא בירך שהיינו בלילה הראשון, רשאי לברך שהיינו בלילה השני והלאה בשעה שמברך ומדליק נרות חנוכה. (חזו"ע חנוכה עמ' קלו)

"ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך" (לז, יג) האור החיים הקדוש מעלה קושיא גדולה, הרי אמרו חכמינו 'שלוחי מצוה אינם ניזוקים, והרי יוסף היה שליח מצוה, שהלך בשליחות אביו יעקב וקיים מצות כיבוד אב, ואיך הגיע מזה לידי נזק שלבסוף נמכר למצרים?? ומתרץ שמכירת יוסף אינו 'נזק', שהרי בסופו של דבר הביא רק טוב ותועלת גדולה, גם ליוסף שנעשה משנה למלך, וגם לעם ישראל שהוא זן ופירנס אותם. וכמו שאמר להם יוסף 'ואתם חשבתם עלי רעה אלקים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב'. ובלשון קודשו של רבינו הקדוש: 'נזק שתכליתו הטבה ומעלה גדולה, אינו חשוב נזק'.

וישב יעקב (לז, א) אמר רבי חוני משל לאחד שהיה מהלך בדרך וראה כת של כלבים ונתיירא מהם וישב ביניהם, כך כיון שראה יעקב אבינו עשו ואלופיו נתיירא מהם וישב לו ביניהם (בראשית רבה ד', ג') מסופר על רבי יהונתן אייבשיץ רבה של פראג שפעם פנה אליו כומר שונא ישראל מפורסם בשאלה ואמר לו: שמעתי שאתם היהודים נוהגים כבוד ברב שלכם, וכשרואים אותו קמים מפניו, כמו כן שמעתי כי מנהגו של היהודי, כשמתנפל עליו כלב ונובח לקראתו, לשבת על הארץ, מתכבד אני לשאלך כיצד אתם נוהגים כשמזדמנים לפניכם רב וכלב יחד? כלל גדול הוא בידינו השיב לו הרב בשלווה, כשהלכה מסופקת בידינו, אנו אומרים צא וראה איך העם נוהג? אדרכה בוא ונצא שנינו אני ואתה יחד לרחוב היהודים, ונראה כיצד העם נוהג.

ילדודים

חינוך ילדים

הרב נחום דיאמנט שליט"א

לחזור ולחזור, בסוף זה יחדור!

כתב בעל ה"מסילת ישרים", וזו לשונו: "כי לא תמצא ברוב דבריי אלא דברים שרוב בני האדם יודעים אותם ולא מסתפקים בהם כלל, אלא שכפי רוב פרסומם וכנגד מה שאמיתתם גלויה לכול, כך ההיעלם מהם מצוי מאוד והשכחה רבה, התועלת יוצא מן החזרה עליו וההתמדה, כי יזכרו לו הדברים האלה הנשכחים מבני אדם בטבע, וישים אל ליבו חובתו אשר הוא מתעלם ממנה". זו גם ההקדמה שלי: לא באתי לחדש. למדתי שהדברים שחוזרים עליהם שוב ושוב הם הדברים הנקלטים. הדברים שקיבלתי מאימי ע"ה הם אותם דברים שהיא חזרה עליהם שוב ושוב. הם אלו שנקלטו והפכו לחלק בלתי נפרד מאישיותי. כך למדתי מהרבי הגדול רבי אליהו לופיאן זצ"ל, משגיח בשיבת "כנסת חזקיהו", שהיה חוזר על הדברים, ואף פעם לא הבנתי מדוע הוא חוזר על דבריו שוב ושוב. עכשיו אני יודע - הדברים שהוא חזר עליהם נכנסו לי לעצמות. כל אלה שלמדו בתקופתו של המשגיח בשיבת פוניבז', הגאון רבי יחזקאל לווינשטיין זצ"ל, יוכלו לצטט בעל פה את הרמב"ן בסוף פרשת בא, כי המשגיח חזר על הרמב"ן הזה לא מאות אלא אלפי פעמים. לא קיים בן פוניבז' שאינו יודע לצטט מהדברים, כיוון שזה נכנס לו לעצמות, הדברים חדרו. כשאני למדתי בישיבה היה לנו כל שבוע ועד מהרב לופיאן. לכל ועד היה פנקס שבו רשמו את הקבלות שאותו ועד קיבל על עצמו, והרב היה מקריא את הקבלות. תארו לכם: במשך שבע וחצי שנים שמענו את הרב לופיאן מקריא את הקבלות כל שבוע. אני כבר יודע אותן בעל פה ופוף. תעירו אותי בשתיים וחצי בלילה ואני אגיד לכם מהי תקנה ג' בלי לפספס שום מילה, אפילו עם הניגון שלו... תמיד אמרתי לעצמי: למה הוא מקריא את הקבלות כל כך הרבה פעמים? די! כבר יודעים ויודעים. חודש, חודשיים, שנה - די, גמרנו! לא מספיק? וכבר לימדונו רבותינו, שאין אדם עומד על דעת רבו עד ארבעים שנה. את חטאיי אני מזכיר היום: כשהרב כתב את הקבלות האלו, זלזלתי. אף פעם לא קיבלתי על עצמי את הקבלות האלה, אף פעם. אבל מה שקרה, במשך השנים נכנסו הקבלות לתודעתי בדלת האחורית, הדברים חדרו כמו ארסו של עכנאי, עד כדי כך שאינני מסוגל אחרת. ניקח לדוגמה קבלה אחת: לכוון בברכה הראשונה של שמונה עשרה. המילים מתנגנות לי בראש, מילה ומחשבה עימה, בניגון של הרב לופיאן. אף פעם לא קיבלתי על עצמי קבלה זו, אבל אומר לכם את האמת: אינני מסוגל אחרת. זה נכנס! חינוך משמעותי: לומר, לחזור ולומר. רק כך הדברים חודרים לנשמה והפכים לחלק בלתי נפרד מאישיותך!

משפט חיזוק
תהיה מי
שאתה רוצה
להיות, ולא מה
שאחרים רוצים
לראות

שמעתי הרבה
קללות בחיים,
אבל אמן יהיה לך
אפצ"י כשאתה
אוכל קוסקוס
עובר כל גבול.

הנכד שלי
שאל אותי מה
זה מס הכנסה.
אז אכלתי
לו שליש
מהגלידה הוא
בכה אבל הבין

אין
קורה אים
לערבי
צמחוני?
אבו-קדו

ניצור לשונך מרע

משה היה זקוק לנגר שיתקן את הארון בביתו, מאחר ולא הכיר את טיבו של הנגר בשכונה, הלך לידדו שמעון כדי לשאול אותו על כשרו ומומחיותו של הנגר, פנייתו זו של משה מותרת ואין בה כל רע.
חפץ חיים

מי האיש

מתתיהו הכהן - (מכונה גם מתתיהו החשמונאי) מנהיג ומצביא. הוא החל את מרד החשמונאים כנגד הממלכה הסלאוקית ושליטה אנטיוכוס הרביעי, והיה אבי השושלת של ממלכת החשמונאים. מתתיהו היה בן יוחנן בן שמעון ממשמרת יהויריב הראשונה. למתתיהו היו חמישה בנים: יוחנן הגדי, שמעון התרסי, יהודה המכבי, אלעזר החורני ויונתן הוופסי. לפני מותו ציווה מתתיהו את בניו לשמור את מצוות התורה ולנקום באויבים. את שמעון בנו הוא מינה להיות איש עצה (איש דת), את יונתן הפקיד על קידום בתחום המדיני (דאגה ליהודים אל מול השלטון) ואת יהודה המכבי להיות שר הצבא - יורשו בהנהגת המרד.

וקראת לשבת

עונש כפול

זכאים

פ”

ניהם של צמד הנערים היו כבושות בקרקע והם רעדו כעלה נידף ברוח, האזיקים על ידיהם הבהירו להם היטב את חומרת המצב שבו הם נמצאים ואם רק יכלו להחזיר את הגלגל לאחור, הם היו משלמים כל הון שבעולם כדי לשוב לאותם רגעים שבהם תקפה אותם רוח השטות, זו שגרמה להם לעמוד כעת מול חבר השופטים הקשוחים, בעוד שאין להם שום מושג מהי חומרת העונש שיטיל עליהם בית המשפט. הכול החל שבוע קודם כאשר ולדי ובוריס שוטטו להם בחוסר מעש בשעת ערב מאוחרת בין רחובות העיירה האוקראינית שבה התגוררו, השילוב בין השעמום הכבד לתסכול המצטבר מהמצב הקשה בבית, בעוד שבסוף היום המתינו לשניהם אב שיכור ואם קשת יום שלא ממש עניין אותה מה קורה עם בנה, גרם להם לא פעם להסתבך בקטטות רחוב עם נערים מרקע דומה או במעשי פשע קטנים. אבל הפעם היה זה שונה, נער שצעד לתומו ברחוב השקט משך את תשומת ליבם של השניים, הם מעולם לא אהבו במיוחד את אותם נערים מטופחים הלבושים בקפידה שהיו נראים כי לא חסר להם דבר, אלא שהפעם הם החליטו להתעלל בנער המסכן על לא עוול בכפו. בתחילה הם הורו לו לעצור וכשהלה סירב ו'למרבה החוצפה' עוד האיץ את צעדיו, הייתה מבחינתם סיבה מוצדקת לעבור לשימוש בידיים והם החלו להתגרות בו ועברו מהר מאוד למהלומות של ממש. מכיסו של הנער החבול, נפלו חפצים שונים בהם ארנקו של הנער, שמיד עבר לבעלותו של בוריס. רק לאחר דקות ארוכות הצליח הנער להימלט מידיהם, כשהוא חבול, טוב פצוע וזב דם. אבל אם חשבו השניים שבזה הסתיים הסיפור, לאחר כמה שעות התברר להם שהוא רק התחיל: הנער המוכה היה בנו של מושל המחוז, שכבר באותו ערב כשראה את בנו החבול והמדמם מגיע הביתה, הורה לעצור את השניים. לאחר שבועיים של שהייה בתא המעצר הגיע המשפט שבו ייתן גזר הדין. השניים ישבו כעת כפואים על מקומותיהם והמתינו בדומיה לגזר דינם, עורך הדין של התביעה הקריא אחת לאחת את העבירות המיוחסות להם, החל בגניבה, אלימות ללא סיבה וסיכון ממשי של חיי אדם, עורך הדין סיים את דבריו והרשות ניתנה לעורך דינם של זוג הנערים, שפירט באריכות את הרקע ממנו הגיעו ולדי ובוריס ואת הנסיבות המתרחשות בבית, שהביאו אותם לפעול באלימות. היה נדמה שצוות השופטים לא ממש מתרגש מהטענות והם יצאו להפסקה קצרה לפני שיכריעו בנידון, ההפסקה הסתיימה וכל יושבי אולם בית המשפט המתינו בדריכות לפסק הדין. השופט הבכיר מבין השלושה החל לפרט את חומרת מעשיהם של השניים ואז עבר לגזר הדין: "על הנאשם ולדי הוחלט להטיל עונש מאסר של חצי שנה, בעוד על השותף השני לפשע הנורא בוריס מטיל בית המשפט עונש מאסר בפועל של שנה וחצי!" חלפו מספר שניות של שקט ואז החלה המהומה, אולם בית המשפט רעש וגעש, כיצד יתכן ששני שותפים שווים לפשע, מקבלים עונש כל כך שונה? לבוריס שישב כפוא על מקומו התחשק לקום ולחבוט בחבר השופטים, אך הוא ידע שהדבר רק יחמיר את מצבו הרבה יותר, עורך דינם של השניים נעמד וניסה לערער על גזר הדין אבל השופט הבכיר הקדים אותו וניסה להשתיק את המהומה: "אני מבקש לכבד את בית המשפט!" דפק בפטישו שוב ושוב, "אני רואה שפסק הדין מעורר סערה אצל הנאשמים ובני משפחתם, אך אם הייתם ממתנים מעט לנימוקים שהובילו להחלטה אולי התגובה הייתה שונה!" הוא עצר את דבריו לרגע והביט בקהל. "במשך החקירה הארוכה שעברו זוג הנערים שבמהלך הכאתו של הנער המסכן נפלו מכיסו חפצים שונים, אחד מהם היה טס כסף אותו נושאים בני משפחת האצולה, הנאשם ולדי לא שם לב לפרט זה, אך לעומתו הנאשם השני בוריס ראה את הטס והבין היטב מה הוא מסמל ולמרות זאת המשיך במעשיו. אדם כזה שאינו נרתע גם כשמתברר לו כי מדובר בבן למשפחתו של הצאר, מוכיח לנו שמדובר באדם חסר מרות לחלוטין ולכן הוא צריך לקבל עונש הרבה יותר חמור. ואכן זה מה שעשה בית המשפט, בתקווה שאכן העונש יגרום לו שלא לשוב למעשים מעין אלו...". סיים השופט את דבריו ודפק בפטיש שבידו לסיום הדין. השנים הרבות שחלפו מאז הוכיחו שאכן חבר השופטים צדק, ולדי אט אט החל לזנוח את עסקי הפשע והפך לאזרח הגון ושומר חוק, כאשר לעומתו בוריס המשיך במעשיו המפוקפקים ולאחר מספר שנים מצא את עצמו מאחורי סורג ובריה, אך הפעם היה זה לעשרים וחמש שנים ארוכות.....

בריא להכיר

הוא מכיל מרכיבים נוגדי חמצון, הנלחמים ברדיקלים חופשיים בגוף. הוא גם מקטין את ההסתברות למחלות הסרטן על ידי מניעה והשמדת תאים סרטניים. בזכות תכולת הפוליפניול שבו, שמן הזית הוא בעל השפעות אנטי דלקתיות על הגוף. בנוסף, הוא מזרז הפרשת מיצי עיכול, מגביר את פעילות המעי ומרכז עצירות, מביא ליציבות רמות הסוכר בדם, שומר על גמישות העור והאלסטיות ומחזק ומרענן את רקמות העור. אחסון שמן הזית יכול להשפיע על איכותו וסגולותיו הרפואיים. אנשים רבים מציבים אותו בצנצנת נאה על אדן החלון, אך חום ואור הם האויב העיקרי של השמן. יש לאחסן אותו במקום קריר וחשוך בתוך כלי זכוכית סגור היטב.

שמן זית הוא אחד מחומרי הגלם שניתן להגדירו כישראלי. עשרות בתי בד ובוטיקים של שמן פזורים ברחבי הארץ, ולכל אחד מהם טעם שונה, מסורת, היסטוריה ואקלים משלו. שמן הזית, כשהוא מגיע באיכותו המרבית, יש תרומות רבות לבריאות. סגולותיו נובעות בעיקר ממרכיבו העיקרי - חומצת שומן חד בלתי רווי, תכולת אנטי אוקסיטנדים המיוצגים בעיקר על ידי ויטמינים E, A ופוליפניולים. שמן הזית יכול לסייע להוריד את ההסתברות למחלות לב, הפרעות ושבץ לב. השמן מוריד את רמת הכולסטרול הרע (LDL) מבלי לפגוע בכולסטרול הטוב (HDL), כך שהיחס ביניהם משתפר ומשפיע על רמת הכולסטרול הכללית. שמן הזית מסייע גם בהורדת לחץ דם ובמקרים של מחלות כרוניות, מאחר

להארות ולהערות ניתן לפנות nefesh1995@gmail.com להזמנות ולהפצה: 054-8458729 [ניתן לקבל את העלון במייל]

